

Q & A

(vraag en antwoord)

Collectieve Beveiliging in 's-Hertogenbosch

Geschiedenis, heden en toekomst

Interview van Harold Akkers (student journalistiek) met Peter Anshof, mede-initiator van de collectieve beveiliging in 's-Hertogenbosch

Tijdens een korte vakantie in zijn moederland Nederland trof Harold, bij toeval, Peter Anshof en raakte onder de indruk van zijn enthousiasme voor het vak Beveiliging (Security).

Op enig moment is een kort interview op band gezet, waarin geschiedenis, plussen en minnen, heden en toekomst van de collectieve beveiliging in Den Bosch onderwerp waren.

Dit boekje geeft een letterlijk verslag van dat interview.

Het geeft ook een verbijsterend inzicht in enkele Feiten rondom het fenomeen collectieve beveiliging.

Wat maakt jou zo geïnteresseerd in dit onderwerp?

Aan de wieg gestaan, de geboorte meegemaakt, zal ik maar zeggen.

Indertijd, begin jaren negentig moet dat geweest zijn, waren er wat mensen, waaronder ik, die een start maakten met collectief georganiseerd preventief toezicht in Den Bosch.

Wie waren daar nog meer bij betrokken?

Peter Verschuur (thans districtschef Politie Den Bosch, HA), de toenmalige bedrijfscontactman van de Gemeente Den Bosch en enkele ondernemers van het kersverse Maaspoort-bedrijvenpark die de start van een heuse P.P.S. mét 3 jaren Gemeentesubsidie zowaar, opstartten. Het was kleinschalig, echt een pril begin.

Ging dat goed?

Ja, eigenlijk best wel. Peter Verschuur kon met heldere cijfers aan de ondernemers tonen dat het preventieve toezicht echt zoden aan de dijk bleek te zetten. Het bood dus duidelijk perspectief. Was ook wel wennen, hoor, dat collectieve gedoe. Voor de beveiligers, voor de politiemensen op de weg, voor de ondernemers zelf. Maar dat wennen ging redelijk snel.

Dus werd het kleinschalige grootschaliger gemaakt?

Ja, eigenlijk wel. Er werd een Stichting opgericht met volgens mij zelfs de toenmalige Burgemeester van Den Bosch in het oprichtingsbestuur. Maarten van der Zanden en Anton van Doorenmalen, de laatste vanuit de politie meen ik, moesten een grootschaliger opzet van de zaak in Den Bosch praktisch organiseren.

Ze zetten ook hoog in: 5 auto's moesten permanent in Den Bosch in de verschillende bedrijfsgebieden preventief gaan surveilleren. Daar was toen nog geen begin van een draagvlak voor, maar ze zetten dat moedig in als een zo snel mogelijk te bereiken situatie.

Wie werd benaderd voor de uitvoering van die grotere opzet, VNV was toch begonnen met die kleinere start?

Ja, klopt. Maar Maarten en Anton schreven een soort open offerte-aanvraag uit en gingen met verschillende beveiligingsbedrijven aan tafel zitten. Met Bewakingsdienst Van Gijn en C.S.U., Frank's Security, N.V.D. en nog eentje, meen ik.

Wat waren de criteria toen om de opdracht te kunnen krijgen?

Allereerst een laag tarief, natuurlijk. Maar die eerste offerte-serie hadden ze naar ik me herinner juist heel open opgezet: maak maar een plan met alle ideeën die je hebt om zoiets goed en verantwoord te organiseren. Er was ook een aanbieder die een heli-copter wilde inzetten, vertelde Maarten me later lachend.

Maar er waren toch zeker wel minimale eisen, naast een laag tarief?

Ja, eentje was het gebruik maken van langdurig werklozen. Daar zat in die tijd een hele pot subsidie op terwijl het natuurlijk ook goed was voor de werkgelegenheid, althans zo klonk dat dan.

Zo klonk dat dan?

Nou ja. In die tijd ging Michelin weg, sloot haar grote vestiging in Den Bosch, pal naast Heineken. Daar zaten zeer geretourneerde beveiligers die dus werkloos dreigden te worden. Ik heb toen gezegd dat het onzin was om enkel voor de subsidie-pot langdurig werklozen in te zetten terwijl op datzelfde moment vakkundige beveiligers juist werkloos gingen worden. Dat vond en vind ik te zot voor woorden.

Zo wilden ze zelf dan ook nogeens de vinger erachter hebben en houden dat het beslist langdurig werklozen moesten zijn. Terwijl je natuurlijk als langdurig werkloze niet qualitate qua goede beveiligers bent, toch? Mij ging het om goeie mensen op de weg, niet mensen op de weg enkel omdat ze een buidel subsidie meebrachten.

Hoe liep dat af?

Nou, dat onderdeel heb ik gewoon in de offerte ingebracht. Financieel was het zelfs zo dat de betrokken beveiligers genoeg zouden nemen met een aangepast, lager, loon. Maar tegen de kosten van gesubsidieerde werklozen kon dat natuurlijk nooit op. Was natuurlijk wel eigenwijs van mij, maar ook wel moedig, vond ik. Die mensen aan het werk houden deed op zich toch net zoveel voor de werkgelegenheid als die andere optie. Alleen geen subsidie, natuurlijk. Maar weer wel instant ervaring en vakkundigheid.

Maar het werd dus VNV, begrijp ik.

Ja. Ik zat inmiddels bij Van Gijn en wij werden het dus niet. Het was geloof ik een contract voor twee jaren en, omdat VNV aan de wieg had gestaan, vond ik het wel een beetje logisch en ook acceptabel dat VNV de eerste kans kreeg. Voor mezelf dacht ik: volgende offerte-ronde beter.

En kwam er een volgende offerte-ronde?

Jazeker. Maar toen was een hoop duidelijker geworden en ook een hoop veranderd.

Wat was er duidelijker, toen?

Meelifters. Een fors probleem. Veel bedrijven wilden niet meedoen, financieel, in die collectieve aanpak, naar men aannam omdat ze zoiets hadden van: "Als mijn buurmannen betalen, waarom ik dan ook? Ze komen toch wel ook bij mij langs".

Hoe wilde men dat oplossen?

Door een plens water bij de wijn te doen. En dan bedoel ik dus echt een plens! Uit wanhoop, denk ik, wilden ze een financiële stimulans gaan geven. Bedrijven moesten hun bestaande alarmopvolgingscontract maar opzeggen: die alarmopvolging zou ook onderdeel gaan worden van de collectieve opzet.

Niks mis mee, toch?

Daar is van alles mis mee. Collectief preventief toezicht betekent dat je voor ALLE bedrijven in gelijke mate preventief bezig moet zijn. Dan moet je niet op terreinen of zelfs in gebouwen

van bedrijven gaan komen, daar is niks collectiefs aan! Als een beveiligder een kwartier in een gebouw met alarmafhandeling bezig is, is hij tevens datzelfde kwartier NIET meer collectief preventief bezig. Dat de bedrijven die al meededen dat ooit gepikt hebben verbaast mij nog steeds.

Maar financieel was dat toch wel een aantrekkelijke zaak?

Ligt er maar aan vanuit wiens standpunt je het bekijkt.

VNV heeft haar individuele alarmopvolgingscontracten dus als sneeuw voor de zon zien verdwijnen, immers, die gingen op in de rook van de collectieve preventieve surveillances die ze voor de Stichting uitvoerden. Moet een forse aderlating zijn geweest.

Speelde dit bij die tweede offerte-ronde?

Ja. Ik heb daar fors woorden over gehad met Maarten en Anton. Ik meende, en meen nog, dat je zodra je een pand betreedt NIET meer met collectief preventief toezicht bezig bent maar puur met een individuele activiteit voor dat ene betreffende bedrijf. Je moet dat strikt uit elkaar houden, vind ik.

Maar er kwamen daardoor toch wel meer “leden” bij?

Tja. Hollanders, he... gratis alarmopvolging in je abonnement, toch?

Maar uiteindelijk dodelijk voor het hele verhaal. Ik heb dat toen al duidelijk aangekondigd.

Dodelijk?

Als je gratis alarmen verzorgt is er geen impuls meer om het aantal onnodige alarmen van je systeem tot het uiterste te beperken.

In de normale situatie krijgt een klant voor elke alarmopvolging een rekening. Dat is toch een financiële impuls om te zorgen dat dat niet te vaak onnodig voorkomt.. Als het gratis is, zal het je toch een zorg wezen hoe vaak het alarm afgaat, wordt immers “gratis” opgelost.

Maar dat is toch niet “dodelijk”?

Kijk maar naar hoe het nu gaat. De cijfers van de Stichting geven me gelijk. Het aantal alarmen neemt schrikbarend toe en gaat, uiteraard, steeds meer ten koste van waarom het allemaal ooit bedoeld was: preventief toezicht voor allen in gelijke mate.

Als je een beetje “slim” omgaat met die onzinnige gratis opvolgingen zorg je er gewoon voor dat je alarm nu en dan steigert: heb je gratis en voor niks een keurige externe en interne inspectie.

Is dat niet een beetje erg ver gezocht?

Alweer: de cijfers liegen er niet om. Het aantal loze meldingen neemt al lange tijd hand-over-hand toe en dus is er steeds minder tijd voor de preventieve aanwezigheid voor allen. Ze hebben zich enorm in de vingers gesneden en het zal alleen maar erger worden, zolang er geen impuls is om dat aantal onnodige alarmen te verminderen.

Afijn, we waren bij de tweede offerte-ronde. Waren er nog meer veranderingen?

Nou en of.! Je moest namelijk in je offerte ook een garantie afgeven. Je moest garanderen dat je bij elke alarmmelding binnen vijf minuten ter plaatse zou zijn.

Lijkt me logisch: snelheid is belangrijk bij alarmopvolging.

Helemaal waar! Maar een garantie is iets anders. Een garantie is voor mij dat je werkelijk altijd, echt altijd, die opgegeven garantie kunt waarmaken, en dat kan eenvoudigweg niet. En dat blijkt ook wel, hoor!

Hoezo, blijkt dat wel?

De Stichting heeft al vanaf het begin van het alarmopvolging-verhaal moeten toegeven dat het niet lukt. Bij lange na niet lukt, zelfs.

Paar jaar terug komt er een briefje naar alle bedrijven die meedoen: Jongens, we hadden ooit maximaal 5 minuten afgesproken, maar vanaf nu is de garantie 15 minuten. Ik bedoel maar.

Da's dan toch ook wel weer eerlijk, toegeven dat het niet lukte.

Ja en nee. De redenen die aangevoerd worden voor het langere rijden naar een alarm slaan nergens op. "Toename verkeersintensiteit", wordt bijvoorbeeld genoemd. Op bedrijvenparken? In de avonden en nachten?

En ook de infrastructuur krijgt de schuld: verkeersdrempels, meer verkeerslichten

De werkelijke oorzaak wordt maar een heel klein beetje aangetipt: slordigheid met het alarmsysteem. Fout in- en uitschakelen wordt genoemd. Maar wat te denken van slecht onderhoud aan de systemen en gewoon nonchalance in het juist afsluiten van panden, ramen en deuren? Maar ja: maakt niet zoveel uit, want als het alarm gaat wordt het alsnog opgelost. Een gratis brand- en sluitronde.

Maar men geeft dan toch wel eerlijk aan dat er problemen zijn en benoemt ze ook!

Ook daar weer ja en nee. In de brief worden gegevens zodanig genoemd dat je heel goed moet lezen om te beseffen wat er eigenlijk echt staat. Ik weet niet of het opzettelijk zo is gedaan, maar het klinkt veel fraaier dan het werkelijk is, met die nieuwe "garantie" van 15 minuten.

Hoezo dat?

In de brief staan genoeg gegevens om te kunnen zien dat die nieuwe garantie net zo'n blabla is als de oude. Er staat zoiets als:

nieuwe garantie 15 minuten. Tot nu toe kunnen we de helft van alle alarmen binnen de 5 minuten beantwoorden. Over alle alarmen gemeten halen we gemiddeld 12 minuten aanrijtijd. Nou, als je dat zo leest zou je bijna denken dat het dus helemaal goed zit, want als het gemiddeld 12 minuten duurt voor alle alarmen en je garandeert 15 minuten klopt dat dus op het eerste oog wel.

Op het eerste oog?

Moeten we even rekenen, maar dat doen we blijkbaar niet graag.

Als de helft van alle alarmen op of rond de 5 minuten zit en alle alarmen tesamen gemiddeld 12 minuten aanrijtijd vragen, hoeveel tijd was er dan per alarm nodig voor die ándere helft van de alarmen, die dus niet binnen 5 minuten werden gehaald? Reken het maar uit:

19 minuten!

Er wordt dus een “garantie” gegeven van 15 minuten terwijl je uit de brief kunt opmaken, als je goed leest en even rekent, dat de helft van alle alarmen pas na 19 minuten respons heeft. Vandaar: blabla, dus.

Waarom wil je overigens geen garantie afgeven?

Banden kunnen lek raken; auto's kunnen stuk gaan; alarmen kunnen soms bij forse aantallen tegelijk afgaan. Afijn, er zijn allerlei redenen te bedenken waarom het op enig moment niet zal lukken binnen 5 of zelfs 15 minuten ergens te zijn.

Als je zo logisch uit je blote kop al meerdere redenen kunt bedenken waarom het niet altijd zal lukken, moet je niet beloven dat het altijd zal lukken, want dat is toch de bedoeling van een garantie: zeggen dat het ALTIJD zal lukken?

Maar ja, de deelnemers pikken dat dus blijktbaar. Wat is er dan mis mee?

Ik weet niet of dat echt zo is. Ik zie wel eens rapporten van andere beveiligingsbedrijven, zal ik maar zeggen. Dan zie ik dat daarop wel staat hoe laat de beambte ter plaatse kwam, maar nergens zie ik dan hoe laat hij of zij de melding had ontvangen. Het valt dus niet zo op als daar een langere tijd tussen zit. Je zou dan eigenlijk je eigen PAC (Particuliere Alarm Centrale, HA) moeten gaan bellen om te achterhalen hoe laat de melding binnekam om te kunnen weten hoe lange aanrijtijd blijktbaar orde was. Dat doen de meeste bedrijven niet.

Over naar de dere offerte-ronde dan maar.

Die is er nooit meer gekomen, althans niet bij mij bekend.

Kan ook eigenlijk niet anders: Stichting en VNV, inmiddels opgeslokt door Securitas, zijn in gemeenschap van goederen getrouwd en kunnen niet meer zonder elkaar.

Hoezo, “kunnen niet meer zonder elkaar”?

Nou, sinds VNV zijn individuele alarmafhandelingen heeft moeten “inbrengen” in het collectieve verhaal, toen alarmen dus deel gingen uitmaken van dat collectief, is switchen naar een andere leverancier feitelijk onmogelijk geworden.

Dat begrijp ik niet echt.

Als uitvoerder van het collectieve gedoe moet je, uiteraard zou ik zeggen, loyaal zijn aan die opzet en je relaties er toe aanzetten ook daarin te participeren. Maar als jouw relaties bijv. ook of alleen alarmopvolging bij jouw betrekken, tegen een jaarbedrag én een nota per opvolging, en jij stimuleert ze tot deelname, ben je wel die alarmklant en dus die omzet kwijt.

En als dat er dan honderden zijn, ben je zomaar tonnen omzet per jaar armer.

En dat kan je natuurlijk ook weer niet in je tarief voor het collectief compenseren, want dat moet een bescheiden tarief zijn.

Einde mogelijkheid voor anderen om het stokje over te nemen, dus.

Zou jij dus niet voor de Stichting de collectieve surveillances willen verzorgen?

Vroeger wel, nu al lang niet meer. Klanten inleveren, een waterig geworden opzet, geforceerd doorzetten tegen-beter-weten-in, het is me allemaal wat. Of ze moesten de moed hebben de

alarmafhandeling weer uit het pakket te halen en weer gewoon als betaalde extra taak gaan behandelen. Maar dat durven ze niet, want dan verdampt het draagvlak.

“Doorzetten tegen beter weten in”?

Ach joh, voor wat een deelnemer krijgt voor zijn goede geld kan hij vaak al beter rechtstreeks een contract sluiten met een beveiligingsorganisatie. Zet de tarieven daarvan maar eens af tegen wat het “collectief” levert: een paar gerichte controles per maand en evt. de alarmafhandeling. Voor het jaarbedrag wat daarvoor wordt gevraagd door de Stichting kan ik dat makkelijk, en misschien nog wel voor veel minder ook.

Waarom gebeurt dat dan niet?

Luiheid? Iets als een “gegeven” beschouwen? Misschien ook wel het niet willen dat het project zal mislukken, geen gezichtsverlies willen lijden. Je zegt het maar. Het overstappen gebeurt trouwens wel, maar niet in echt grote aantallen.

Maar toch: waarom trekken de deelnemers dan niet massaal aan bellen?

Misschien ook wel deels door luiheid: het is geregeld, dus laat maar gaan, of zoiets. Maar ook omdat het natuurlijk allemaal heel erg ondoorzichtig is. Als ik met deelnemers praat weten ze me niet te vertellen hoeveel auto's er eigenlijk in Den Bosch collectief surveilleren en van hoe laat tot hoe laat. Ze kunnen dat ook niet zien of controleren. In tegenstelling tot mijn auto's gebruiken die van de Stichting voorzover ik weet geen track-and-trace en zijn de deelnemers dus afhankelijk van de rapportage van de uitvoerder zelf. Maar kunnen die niet of maar heel beperkt controleren.

En ze weten al helemaal niet hoeveel tijd er nou eigenlijk daadwerkelijk wordt besteed aan het preventief surveilleren versus alarmafhandelingen en zo. Of het wachten op een noodglas-zetter, ook zoiets!

Wachten op een noodglas-zetter?

Ja, staaltje van schande, zou ik zeggen.

Kijk: als er ergens een ruit blijkt uit te liggen (je ziet dat bijv. na een alarmmelding) dan moet het pand snel weer dicht. Dat doe je door een noodruit te laten zetten. Onze klanten laten dat graag aan ons over. De klanten van de Stichting laten het graag aan de uitvoerder, Securitas, over. We hebben hier in Den Bosch Glasservice Noord. Feitelijk een pionier op het vlak van 24 uur per dag noodglas plaatsen. Peter van Opdorp, zo heet de ondernemer, is een hardwerkende en snelle man. Je belt hem en je hebt snel het probleem van je klant opgelost. 24 uur per dag! Iedereen blij.

Maar blijkbaar moet er inmiddels overal geld vandaan worden geschraapt, door de Stichting of Securitas, dat weet ik niet precies, maar in ieder geval moest Glasservice Noord inene per oproep geld aan Securitas gaan betalen. Soort tipgeld, dus. Het ging geloof ik om 15 of 20 euro per melding.

Om een heleboel redenen, die Peter van Opdorp het best zelf kan uitleggen, wil hij daar niet aan beginnen. Waarschijnlijk minstens mede omdat hij niet duurder wil zijn voor de klanten dan strikt nodig is. Gevolg: nu moeten de beveiligers van Securitas een glaszetter uit Verwegistan bellen en moeten ze véél langer wachten tot het probleempje is verholpen. En zijn ze dus ook veel langer weer NIET beschikbaar voor hun collectief preventief toezicht.

Erger nog: laatst hoorde ik dat Securitas die verbanning van Glasservice Noord niet uitlegt door eerlijk zijn weigering van het tipgeld te noemen, maar het presenteert als zijnde een besluit “uit kwalitatieve overwegingen”. Zet een lokale hardwerkende ondernemer eens neer zeg! Ik kan daar echt verschrikkelijk boos om worden.

Mag dat dan, tipgeld vragen?

Dat weet ik niet, maar blijkbaar gebeurt het.

Zit er nog toekomst in de collectieve surveillances voor Den Bosch? Als je dat zo allemaal hoort zou je bijna denken dat het een aflopende zaak moet zijn.

Als je nog steeds kunt weggelopen met briefjes, zoals die waar ik het straks over had, en de deelnemers geloven het allemaal wel en kijken niet echt naar andere of goedkopere alternatieven, dan kabbelt het nog wel even een tijd door. En ook een soort toekomst-visie neerzetten die op het oog enkel maar mogelijk is via de Stichting.

Zoals?

Kamera's, het nieuwe speeltje van politie en IT-ers.

En voor ondernemers, toch?

Dat denken ze blijkbaar wel, maar ze vergissen zich.

Wat is er mis met kamera-toezicht?

Als je rondom je pand een paar kamera's plaatst en iemand daardoor een extra hulpmiddel geeft om je pand in de stille uurtjes goed in de gaten te houden? Helemaal niks mis mee. Maar daar gaat het hier allemaal niet om.

Het gaat om kamera's die op de toegangswegen van bedrijvenparken zijn gericht. Niet op de bedrijven en hun zij- en achterkanten, dus.

De kamera's kunnen zelfs kentekens herkennen, jaja! Nou, geef mij de eerste ondernemer maar eens te zien wiens pand beter beveiligd wordt doordat een kamera, gericht op de openbare weg, een gestolen auto zou kunnen herkennen.

Maar een gestolen auto betekent dus: criminelen. En als je die dan van de weg kunt plukken is het dus veiliger, toch?

We hebben afspraken in Nederland. De Politie doet de openbare weg, de ondernemer doet zijn eigen terrein of pand of complex. Een duidelijke scheiding in verantwoordelijkheden, dus. Als de politie intelligente kamera's op de openbare weg wil inzetten, moet zij dat uiteraard helemaal zelf weten. De vraag is, uiteindelijk: wie gaat dat allemaal betalen?

Kans is groot dat door het enthousiasme en verkeerd begrijpen van ondernemers zij de rekening gaan betalen voor iets dat feitelijk voor de politie bedoeld is. Die kamera's met kentekenherkenning kunnen dus opsporen, nietwaar? Laat opsporen nou zijn voorbehouden aan het daartoe opsporingsbevoegde gezag en zeker geen taak van ondernemers zijn.

Maar hebben ondernemers dan geen profijt van die kamera's?

Als die kamera's hun pand, HUN pand in het oog brengen, dan wel. En dan niet enkel vanaf de straatzijde de voorkant van hun pand, natuurlijk. Juist en vooral zij- en achterkanten. En zulke kamera's hoeven helemaal niet zo intelligent te wezen dat je kunt zien of een auto al dan niet als gestolen te boek staat. Ook niet-gestolen auto's die op een merkwaardig tijdstip op je terrein verschijnen zijn immers verdacht.

Wat is dan het idee over kamera's?

Ach, ondernemer, blijf gewoon met beide benen op de grond en kijk naar je eigen toko en de beveiliging daarvan. Laat de politie maar geld uitgeven aan kamera's op doorgaande wegen of toegangswegen om allerhande zaken geautomatiseerd op te sporen, moeten ze zelf weten. En als jij als ondernemer kamera's als hulpmiddel wenst, kan dat heel billijk en met prima kwaliteit worden geregeld, tegenwoordig. Daar heb je geen ingewikkelde en kostenverslindende projecten voor nodig, hoor.

En wie denkt dat kamera's besparing op surveillanten zouden kunnen opleveren komt ook al bedrogen uit. Wie gaat er immers kijken als de kamera iets verdachts registreert? Juist: een beampte. En wie moet ook al weer op de beelden van die kamera kijken? Juist: ook al weer een beampte.

En ook dat verdraaide regionale gedoe, ook weer met die kamera's.

Wat is daar dan weer mis mee?

We zitten in Den Bosch. Moeten we dan ergens ver weg via een Regionaal Toezicht Centrum, of hoe die dingen ook al moeten heten, zicht op bedrijvenparken in Den Bosch geven? Waarom niet lokaal en gewoon: voor Den Bosch IN Den Bosch. Met Boschenaren achter de monitor en Boschenaren die reageren op verdachte situaties. Die zijn immers lokaal het beste bekend met de situatie! Ze willen zelfs de Particuliere Alarm Centrales op een tweede plan schuiven. Allemaal erg zorgwekkend en arrogant.

Arrogant?

Nou en of.

Maar: ze spelen het wel leuk, hoor. Wil je nou als bedrijventerrein mee mogen doen met zoiets (jaja, mee MOGEN doen..), moet je weer eerst een keurmerk halen, KVO-B heet dat, meen ik. Elke twee jaren de certificering vernieuwen, uiteraard. Kassa.

Het is een soort "scene" aan het worden. Een ons-kent-ons clubje. Politie mensen, zoals in Eindhoven, worden dan "vrijgemaakt" voor zo'n project en samen met wat technuten en een kleine groep intimi wordt ondernemend Nederland overspoeld met onterecht Himmelhoch gejuich en wordt gewoonweg het echte, effectieve en down-to-earth beveiligen van de bedrijven vergeten.

Een beetje bitter omdat jij er niet bij bent betrokken?

Nee. Met de openbare weg wil ik niks te maken hebben. Dat is politie-zaak en politie-taak. Ik ben bezig met het beschermen van de belangen en het bezit van ondernemers en hun ondernemingen. Dat is mijn zelf-opgelegde taak die ik graag verzorg. De hype van kentekenherkende kamera's laat ik graag aan anderen.

Wat moet een ondernemer doen met dat collectief en zo?

Hij moet natuurlijk niks. Maar zoals ik al eerder zei: wellicht voor minder of hetzelfde geld kan je beter rechtstreeks met een beveiligingsorganisatie zaken doen, want dan weet je je verzekerd van onverdeelde aandacht EN volkomen doorzichtig inzicht in hetgeen precies wordt gedaan.

En als je toch “collectief” iets wilt: kijk je buurmannen aan. Willen ze meedoen, prima. Kan geld besparen. Willen ze niet meedoen? Ook goed, doe je het gewoon zelf, voor jezelf.

In Vught doen we al ruim zeven jaren collectief preventief toezicht, elke dag, zeven dagen per week. Niks geen water bij de wijn qua uitvoering: nog net zo zuiver en helder als op de eerste dag, vele jaren geleden. En onze opdrachtgever kan zelf tot in detail zien waar onze surveillant IS en waar hij was, gisteren, eergisteren, vorige week etc. Objectief en volledig open. Soms maakt een surveillant een foutje, echt waar! Daar is hij of zij dan ook mens voor. Maar onze opdrachtgever heeft ook het recht zo’n foutje te zien en te merken wat we doen om het in de toekomst te voorkomen.

Dat is reclame voor je eigen visie op collectief!

Natuurlijk. Ik zeg niet alleen dat het in Den Bosch verschrikkelijk fout loopt, maar zeg ook, nee, laat zien, in de praktijk, hoe het wél goed gedaan kan worden. Put your money where your mouth is, zeggen ze dan toch?

Ten slotte:

Als je begint met collectief ingekocht preventief toezicht voor de bedrijventerreinen in onze stad te gaan verzorgen... en je nu moet vast stellen, zoals ook de Stichting doet, dat veel tijd, en steeds méér tijd, op gaat aan hele andere zaken, wat moeten we dan nog met het hele verhaal? Het medicijn van indertijd (die alarmafhandelingen gratis inbrengen) blijkt tot terminale ziekte te hebben gebracht, het is helaas niet anders.

Terug naar het zuivere begin kan niet, dat versnelt alleen maar het einde. Veel bedrijven zouden afhaken.

Waar en wanneer gaat het eigenlijk nog over een goed preventief toezicht voor de bedrijven op de bedrijvenparken?

Ik hoor er haast niemand meer over.

Als je niet weet wat al die afkortingen voor al die opgestapelde overkoepelende organisaties voor het managen van veiligheid betekenen, denken ze dat je niet weet wat beveiligen is.

Een merkwaardig misverstand.

Terwijl ons vak, en dat is dus gewoon het Vak Beveiliging, toch zo’n mooi en dankbaar vak is.

Als je het goed doet, tenminste.

Het gesprek is tot stand gekomen doordat we samen, met een memorecorder aan, wilden proberen kort (binnen 10 minuten) enkele essentiële dingen over de collectieve surveillances in Den Bosch voor het voetlicht te brengen. We wilden dat “speels” doen. Het transcript is dus “spreektaal”.

Beveiliging is een bijzonder vak met, zelfs letterlijk, eigen wetten.

In gesprekjes met enkele ondernemers bleek mij hoe weinig kennis men vaak van dat speciale vak heeft en hoe moeilijk het dus soms is die eigenheid voor die ondernemer interessant en begrijpelijk te maken.

Dat verklaart misschien mede waarom zoveel rook en wazigheid door ondernemers worden getolereerd en hoe men enthousiast kan raken over zaken die hun beveiligingsbelangen niet of nauwelijks raken.

Copie van de brief van de Stichting aan haar “leden” heb ik gezien en in bezit. De weergave van de inhoud daarvan, zoals in dit interview gemeld, klopt volledig. De brief is van november 2004, overigens.

Het feit dat Peter Anshof er, na vele jaren daarvoor vechten, uiteindelijk in is geslaagd de reclames van Securitas van de borden langs de toegangswegen verwijderd te krijgen, zegt iets over zijn volharding. Hij vond het preventief gezien dom (“alsof er maar één beveiliging actief is in het gebied”) maar ook “valse reclame op de openbare weg”.

De manier waarop de lokale ondernemer Glasservice Noord wordt bejegend heeft hem oprecht boos gemaakt. Niet alleen omdat er helemaal niks mis is met Glasservice Noord, maar ook omdat het, alweer, brengt tot verslechtering van de dienstverlening door de Stichting.

In de Stichting blijkt in ieder geval onvoldoende kennis van het Vak Beveiligen voorhanden. Het is dan ook een heel bijzonder Vak.

Het is triest om te zien hoe zo’n prima initiatief van collectief preventief toezicht is afgebrokkeld en nog steeds verder afbrokkelt.

Als man-van-het-eerste uur maakt dat Peter Anshof niet zozeer boos, alswel erg verdrietig.

Harold Akkers